

V internaci – očima mladého františkána

Autorem „komiksu z internace“ je bratr **Benedikt Vladimír Holota**, člen Řádu menších bratří, lidově františkánů. V dubnu 1950 byl klerikem v konventu Panny Marie Sněžné v Praze a studentem druhého ročníku teologie na Univerzitě Karlově. Prošel centralizačními tábory v Hejnicích, Bohosudově, Králíkách a v Oseku. Byl nasazen na nucené práce při stavbě přehrady u Zbečna na Klíčavě a v Roztokách u Prahy, později byl zaměstnán jako konstruktér v Běchovicích a v Chrudimi. Jeho další bohoslovecká studia probíhala tajně. Slavné sliby složil v červnu 1951 v centralizačním klášteře v Oseku a na kněze byl vysvěcen pod podmínkou zachování mlčenlivosti v prosinci 1952. Vstup do duchovní správy mu byl umožněn až v roce 1968. Od normalizace do převratu roku 1989 působil jako duchovní správce farností Pečky, Ratenice a Dobřichov.

Dnes žije ve františkánském konventu Panny Marie Sněžné v Praze a své vzpomínky nejen na léta padesátá vydal pod titulem **Nebyl jsem hrdina** v roce 2002: „Tenkrát mi bylo 28 let, všechno jsme brali tak trochu ‚sportovně‘, ačkoliv jsme věděli, že jsme ve spárech řvoucího lva. Otec Izidor Jankech... pracoval s některými na pile... Vyzval s těžkým zraněním nohy. Jiný bratr... si při práci přesekl tepny na ruce. Sešivali mu je v nemocnici bez narkózy. Lékař po ošetření prohlásil: ‚Vy z té internace jste přece jenom chlapi! Vy něco vydržíte!‘ Nejsmutněji nám bylo, když přijel ‚zelený anton‘, naložil do něho vyvolané bratry a už jsme je neviděli. Některé už vůbec ne, jiné až po létech...“

(1) Obrázek z Králík (1950), pod jednotlivými kotci králíkárný jsou umístěny „značky rasy“, tj. OFM (františkáni), OP (dominikáni), CSsR (redemptoristé), SJ (jezuité), OFM (kapucíni) a O.Praem. (premonstráti); (2) obrázek z Klíčavy (asi 1951); (3) zpodobnění františkána Zdeňka Bonaventury Boušeho; (4) z ilustrovaného dopisu bratřím internovaným v Želivě (Králíky, 1951) Soukromá sbírka B. V. Holoty